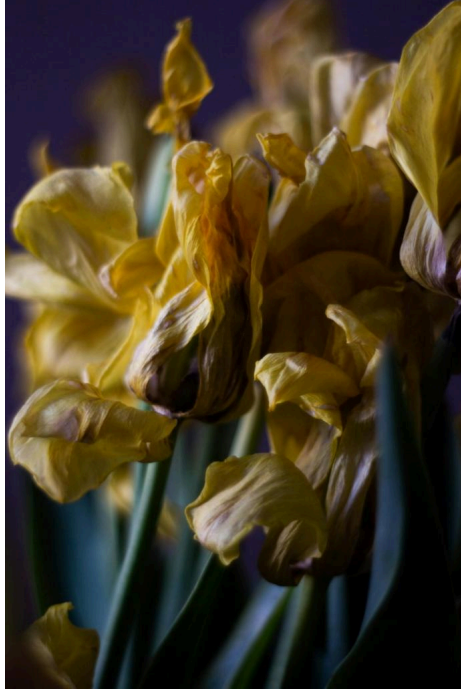

Maziye Mektuplar

– Mikail Dede · 14 Eylül 2024

biliyorsun
artık mevsim hazan
nilüfer mevsiminin sonundayız
yakın mazinin avuntularına
tutunmuş hayatları yaşamaya devam ediyoruz

özlüyoruz belki de kimsenin kırılmadığı anları
konuşmayı reddederek susuyoruz ıssızlığın valsında

birbirimizden ayrı ve habersiz
devam ediyoruz yaşamaya
evet biliyorum hiç birlikte olmamıştık ki

savaşlarımızdan sağ çıkabilmeyi başardığımız günlerin hatrına
oysa ki bir yere varamıyoruz hep bilindik yollara çıktığımız halde
bu yolların sonunu bulamıyoruz nedense

belki de nilüfer çiçeği gizleniyoruz görünmez olabileceğimizi
sandığımız maskelere bürünerek

ađır çekimde ilerliyoruz
yeni ufuklara yelken açarak

bizden biz uzaklaşıyorsa gitgide
düşüneliyiz neden bu kadar aciziz sevgiye karşı

biliyor musun
aslında böyle konuşuyor olabilmeme şaşırıyorum
anlıyor musun

oysa ki ben hiç kimseyle seni konuşmadım

hep anlamsız ve yabancı kelimeler dinledim
sensizlikte sensiz kör ve dilsiz kaldım

artık ne neyi fark ettim biliyor musun

bugüne dek hiç kavga etmedim hiç haykırmadım
tek kavgam sessizlikle oldu anlıyor musun

yabancıyım tüm yüzlere
yabancıyım konuşulan ve yazılanlara
belki de bu yüzden sevmedim bu şehri

bak şimdi yine ne söyleyeceğimi bilemedim
galiba suç bende günah bende
günlerim hep seni düşünmekten
ibaret olduğundan

kedime hayret ederek yazıyorum sana
biliyor musun
dışarıda yapay göletlerde nilüferler çoktan soldu
malum hazan mevsimindeyiz

loş bir rüzgar esiyor duyuyor musun
yıllar evvel de bir rüzgar esiyordu bu saatlerde
karanlığın gözlerime çöktüğü
başka bir şehirde

eskimiř bir hikayede....